

Oponentský posudek bakalářské práce

Linda Holubová - Giuseppe Verdi - Aida

Bakalářská práce Lindy Holubové je rozdělena do dvou částí.

V první části, teoretické, se věnuje historickému pozadí vzniku opery, znovuobjevení a zájmu o umění starověkého Egypta a jeho vlivu na umění v 19. a 20. století. Poslední část je věnována scénografii Františka Trösterera, konkrétně jeho práci na Aidě pro Smetanovo divadlo v roce 1957.

Z teoretické části je patrné studentčino zaujetí a preciznost při dohledávání podkladů. To se projevuje zejména na části, ve které se věnuje práci prof. Trösterera.

V druhé části, praktické, se studentka věnuje presentaci svého bakalářského projektu. Ta mi, i přes textovou obsáhlou, v některých případech přijde nedostatečná.

Kladně hodnotím, že presentované scénografické řešení, i přes počáteční odpor, nakonec respektuje zasazení opery do prostředí starého Egypta, stejně tak i monumentalitu Verdiho hudby. Hudba samotná, její kontrast mezi monumentalitou a křehkou intimností, byla dle studentky jedním z hlavních inspiračních zdrojů prostorového řešení. Kontrast mezi monumentálním a intimním prostorem vytváří stěny evokující pomačkaný zlatý plech, které se buď naváží s boků, nebo se spouští z provaziště, lesklá černá podlaha a dvě šikmy na kolečkách. Jejich kombinací, pohybem, se prostor uzavírá, zmenšuje, prohlubuje, stává se otevřeným, nebo naopak stísněným. Toto řešení umožňuje na jedné straně relativně jednoduchou a funkční proměnu prostoru, na druhé straně se po určité době může stát jaksí mechanickým a nepřekvapivým. Oceňuji ovšem jistou jednoduchost a stylizovanost scénografie, která společně s náznakovým kostýmem evokuje prostředí starého Egypta, aniž by docházelo ke zbytečné popisnosti.

Osobně bych ovšem volil jinou a podrobnější formu presentace. Namísto ne vždy dobře čitelných návrhů jednotlivých proměn prostoru, bych doporučil presentaci na fotografiích makety. Návrhy jsou kresleny z velkého nadhledu a není jasné, zda je podlaha řešena šikmou, či je rovná. To se sice dozvíme z textové části, ale návrhy, které by měly být hlavním komunikačním prostředkem, jsou do jisté míry matoucí. Dále mi nebylo vždy jasné technologické řešení a způsob proměn scény. Zde bych doporučil doplnit bakalářskou práci o půdorysné řešení jednotlivých proměn. Nejsem si též jistý navrženým řešením povrchové úpravy stěn. Mačkaný a patinovaný papír nalepený na překližce by myslím v provozu divadla (bourání, stavění, převoz) dlouho nevydržel.

I přes některé nedostatky doporučuji práci k obhajobě.